

ХРОНІКИ

№4

18 травня 2013 р.

Задала правильний тон

Як відомо, другу тему пленарного засідання було сформульовано як «Критерії ефективності й інститути аналізу», в рамках якого моя команда повинна була визначити критерії ефективності тієї чи іншої галузі, які будуть актуальні як сьогодні, так і в 2050 році в рамках тих галузей та механізмів, які забезпечують забезпечення населення необхідними товарами та послугами в контексті Східно-азіатського регіону.

Варто зазначити, що нам був запропонований цілий список категорій: виробництво, будівництво, культура, право, охорона здоров'я тощо, серед яких ми визначили для себе найголовніші – це виробництво, культура та охорона здоров'я.

Чому саме ці категорії? Відповідь досить проста – на сьогоднішній день країни Східної Азії завдяки рівню промисловості, маюють достатньо розвинуену економіку; культура – так історично склалося, що східні країни мають

тисячолітній досвід, свою ідентичну культуру, свої традиції та звичаї; охорона здоров'я – тема, яка буде цікавою і сьогодні, і завтра, і через 50 років. Це саме те, що впроваджує у своїй політиці така держава як Японія.

Результатом бурхливих дискусій всередині групи стала представлена мною на пленумі позиція групи, яку ми намагалися якомога конкретніше сформулювати у вигляді таблиці, у якій ми зазначили основні способи визначення ефективності діяльності людини у зазначених галузях через ті критерії ефективності, які на нашу думку будуть актуальним у нашому сценарії майбутнього: безпечність, доступність та якість.

Таким чином ми визначили, що для людини, яка живе в 2050 році важливими є безпечність, доступність та якість виробництва, культури та охорони здоров'я.

Цікавим є той факт, що, не зважаючи на те, що проект має безліч проблем, не один, а навіть три експерти відзначили його відповідними позитивними оцінками.

Експерт «Нового старту» Сергій Дацюк порівняв цей проект з концепцією роботи «Римського клубу», ідеї якого досить близькі до представлених ними проєктів.

Ця позиція стала однією з двох основних, які варто проаналізувати та рівнятися учасникам груп для підготовки до наступного пленуму.

А ще я змогла отримати чотири «Винагороди» і таким чином підняти рейтинг нашої групи на перше місце.

Ну що ж. Далі буде...

Катерина Середа

В.І.ВЕРНАДСЬКИЙ

Життя без фронтирів!

Сьогодні учасники всеукраїнського кон- курсу оргпроектів «Новий старт. Сценарії майбутнього» прослу- хали лекцію одного з найвідоміших експертів Студреспубліки – Сергія Дацюка. Півтори го- дини зовсім нової для сприйняття та розумін- ня інформації, до того непізнані обрії думок та мислення, цілий філософський вимір відкрив перед гравцями Сергій Аркадійович. Тема доповіді була «За фронтиром», де фронтир – це зовнішня границя, на яку направлена люд- ська діяльність. Тоб- то це ті границі, котрі є у світосприйнятті людини, нас з вами. Ми знаємо, що є космос і для багатьох він – край знань та науки людини, для когось – це межа мислення та розуміння.

Але саме під час розповіді експерта нам випала можливість поринути у сферу «закосмічного», «замисленневого», того, що «за» рамками до- сягнень. Звичайно, що ми були пасивними слухачами, та й не всі змогли б зрозуміти концепції фронтирів сучасності, але це було відкриття для кожного! Які питання постають при зіткненні з одним фронтиром, і які відповіді можуть виникнути. Як

оцінити бар'єри та як їх подолати? Чому досі люди не розвинули надкосмічні технології, не виникли нові міста у Вселенній? Тому що людство злякалося нових можливостей та «за» фронтирних процесів. Так, долаючи просторові та часові дистанції, ми можемо зовсім не розвивати мисленневих горизонтів, можемо навіть не бачити фронтирів, але вони є, завжди є. У залежності від сміливості думок лю-

дина може або зламати бар'єр, або зупинитися у розвитку, і це викличе кризу. Людство, за сло- вами Сергія Дацюка, і зараз переживає такі кризи.

Поспілкувавшись про неспроможність сучасної молоді, яку виростили як молодь для споживання, сприймати світ та наукові знання про нього, у слухачів виникли доволі песимістичні думки щодо світу та майбутнього, але саме розмова про проблему та необхідність подолання деяких фронтирів може спонукати цьогорічних учасників до дій. Сподіваюсь, що важкість сприйняття знань не відіб'є бажання розвиватися і важка робота мізків стане результативною для більшості з учасників.

Софія Пишнєва

Первый день. Рефлексия участников

Итогом первого дня игры, я хочу отобразить в комментариях и ответах их участников. Перенести всю атмосферу данного дня я решил при помощи следующих вопросов:

– Твои впечатлен о проведенном «Дне Времени»?

– Какие выводы ты сделал для себя после первого дня игры?

– На твоё мнение, какая стратегия наиболее подходящая для 2050 года?

(Луцк Инна, Каменец-Подольск, группа 3)

«Для себя я четко поняла, что здесь есть множество возможностей для собственного развития, новых знакомств и отличного времяпровождения».

Благодаря данной конференции, я послушала доклады других участников и четко поняла, что я должна помогать этой стране».

«Я считаю, что нужно применять радикально-волевые идеи в жизни».

(Кузьмичев Евгений, Сумы, группа 4)

«Основным выводом для меня стало следующие впечатление, что не всегда люди могут принять что-то новое, и поддаются это критике устоявшиеся догмами».

«Главным для меня стало понимание,

что остановка губит и тормозит, и независимо от обстоятельств, всегда нужно двигаться вперед».

«Основной стратегией есть не откладывать на завтра, а немедленно

«Главным направлением для достижения результата, должны быть: развитие науки, исследование стихии человека и реализация существующих идей».

внедрять и реализовывать новые технологии, которые кардинально изменят мир».

(Павел Богачик, Умань, группа 9)

«За этот день, я понял, что требуется более глубокое понимание вопросов и создания благоприятных условий для работы специалистов, а не отпущать их за границу».

«Проблема в том, что те проблемы которые не решаются сейчас, они все равно остаются, и естественно накапливаются».

(Макаова Богдана, Полтава, группа 4)

«Я поняла, основную причину медленного развития, – это стереотип, при помощи которого легко управлять массой».

«Читать больше правильной, научной литературы, а также рассматривать проблему с разнообразных сторон».

Концепция переселения Украины на планету Марс. Увеличение количества детей Индии».

Роман Василевский

Трошки колумністики від Сергія Баркара

Чому ми хочемо вірити, що в 2050 році буде Україна? Чому ми хочемо, щоб це була якась особлива країна, з якимись видатними особливостями (наприклад – сильна, багата, інноваційна)? Чому ми хочемо ще й докласти до того зусиль (або думаємо – чи докладають)? Це – таємниця.

Звісно можна пояснити це психологією або ще гірше. Стокгольмський синдром – держава як ідол, – що зжирає досягнення людей (за Ніцше) і переписує їх на себе, рабська душа, обмежений світогляд – такі пояснення дають ті, хто заздять. Заздять тим, хто дозволяє собі наївно вірити в країну та себе. По іншому ж ніяк – психологія та філософія самі є таємницями (це ж не фізика). Приниження, яке відчувають гідні люди, – жахливе. Під

тиском інших вони заплутуються й замість чистої, хай і малої, віри, прозорих думок та поваги до будь-якої людини та живої істоти – генерують фонтани брудного політиканства, нереалізовані егоїстичні та лібідю фантазії і т. д. і т. п.

Чиста віра в таке, що є добро, відкриває правду. Тільки такий шлях упорядкування існує. Чиста ж віра в таке, що невідомо що є добром або чимсь іншим, відкриває тільки шлях чергової облуди. Можливість повірити в собі – величезна влада людства над собою та природою.

Отже, щоб приступити до стратегування та сценарювання, уявити 2050 рік, стати частиною України майбутнього треба пройти непростий шлях між вірою та добром, таємницею та правдою, собою та Іншими.

Захвал влади в Студреспубліці

В комнате № 202, в 1:09 состоялась встреча тайного Бильдербергского клуба (местный филиал).

В 2:00 ночи будет разыграна игровая смерть Левковского Максима.

Цитати дня

«Я тебе задоганю»

О. Щерба

«Це значно вища спроба, спроба Римського клубу, але і там всі козли»

С. Дацюк

«У нас з тобою Саша сьогодні якийсь недочух»

П. Вікнянський

У грі відбулися кардинальні зміни – просто Щерба тепер став Олександр Зевс. Ось таким чином один удар грому підняв статус та рівень нашого ігротехніка

РЕДАКЦІЙНА ГРУПА:

Бренд-менеджер Студреспубліки –
 Віра Андріюк
 Головний редактор – Наталя Давидова

Журналіст – Роман Василевський
 Верстальник – Вікторія Підлубна
 Тираж – 50 примірників

В.І.ВЕРНАДСЬКИЙ